

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2692/2023
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Куршумлија, чији је пуномоћник Радиша Јовић, адвокат из ..., ради делимичног поништаја уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5307/22 од 14.03.2023. године, у седници одржаној 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ се одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5307/22 од 14.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5307/22 од 14.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 5/22 од 24.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконит Уговор о раду број .. од 01.07.2019. године у делу којим је тужилац распоређен на пословима доктора ... у Служби ..., почев од 01.07.2019. године, и да се наложи туженом да тужиоца распореди на послове које је тужилац обављао пре Анекса број 1 Уговора о раду број .. од 01.12.2015. године, закљученог између тужиоца и туженог под бројем .. од 14.01.2016. године, што би тужени Дом здравља Куршумлија био дужан да призна. Ставом другим изреке тужиоцу је наложено да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 175.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5307/22 од 14.03.2023. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена у делу става првог изреке, у погледу поништаја као незаконитог Уговора о раду број .. од 01.07.2019. године, у делу којим је тужилац распоређен на послове доктора ... у Служби ... и жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у преосталом делу става првог изреке, а ставом трећим изреке, иста је преиначена у ставу другом изреке тако што је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 116.250,00 динара, док је преко наведеног па до првостепеном пресудом досуђеног износа од 175.500,00 динара захтев одбијен. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и то става првог изреке и одлуке о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је поништај дела уговора о раду закљученог међу странкама који се односи на распоређивање тужиоца код туженог, а нижестепеним пресудама је одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај спорних одредаба уговора о раду којима је исти распоређен на радно место доктора ... у Служби Побijана одлука је донета применом одговарајућих одредаба материјалног права, а погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревидент у ревизији не указује на питања од општег интереса, нити на питања која су од значаја за равноправност грађана, а пошто одлука о тужбеном захтеву у парницама са правним основом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП и оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је 02.09.2019. године поднео тужбу ради поништаја уговора о раду у делу који се које се односи на распоређивање тужиоца код туженог.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. ЗПП, већ о спору који се односи на распоређивање тужиоца на одговарајуће радно место код туженог, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**